Εφόσον δεν αμφισβητείται ότι η πρωτοβουλία της διοικητικής ενστάσεως προήλθε από τον υπάλληλο και ότι ο ίδιος προσδιόρισε το περιεχόμενό της, θα συνιστούσε όλως υπερβολική τυπολατρεία, στερούμενη νομικού ερείσματος και αντίθετη προς τη νομολογία, να απαιτείται να υπογράφει ο υπάλληλος το έγγραφο της διοικητικής ενστάσεως που συνέταξε ο δικηγόρος του.

2. Ο δικηγόρος που επικουρεί ή εκπροσωπεί διάδικο δεν υποχρεούται να προσκομίσει έγγραφο πληρεξουσιότητας, εκτός αν η ύπαρξη πληρεξουσιότητας αμφισβητηθεί, οπότε οφείλει να την αποδείξει (βλέπε απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1965, Barge κατά Ανωτάτης Αρχής, 14/64, Rec. XI-4, σ. 2).

3. Δεδομένου ότι οι διατάξεις περί μεταφοράς ημερών κανονικής αδείας από το ένα ημερολογιακό έτος στο επόμενο πουθενά δεν προβλέπουν κατά ποιο τρόπο και πότε πρέπει να αποδεικνύονται οι «αναγόμενοι στις ανάγκες της υπηρεσίας λόγοι» που δικαιολογούν τη μεταφορά αδείας πέραν των δώδεκα ημερών, η αμφισβήτηση σχετικά με το δικαίωμα μεταφοράς δεν μπορεί να έχει άλλο αντικείμενο παρά την ίδια την ύπαρξη λόγων αυτής της φύσεως.

4. Η διοίκηση δεν μπορεί να επικαλεστεί μη αμφισβητούμενες απουσίες λόγω ασθενείας του υπαλλήλου προκειμένου να αρνηθεί τη χορήγηση πλήρους κανονικής αδείας στον εν λόγω υπάλληλο.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 26ης Σεπτεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση Τ-139/89,

Gabriella Virgili-Schettini, πρώην έκτακτη υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Mamer (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), εκπροσωπούμενη από τον Vic Elvinger, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 4, rue Tony-Neuman, τον οποίο όρισε και ως αντίκλητο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπουμένου από τον Jorge Campinos, jurisconsultus, και τον Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, με τόπο επιδόσεων τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο, Kirchberg,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της 1ης Φεβρουαρίου 1989, με την οποία το καθού αρνήθηκε στην προσφεύγουσα τον συμψηφισμό 75 ημερών κανονικής αδείας τις οποίες η προσφεύγουσα δεν είχε λάβει κατά το χρόνο λήξεως των καθηκόντων της,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Saggio, πρόεδρο, B. Vesterdorf και K. Lenaerts, δικαστές,

(το σκεπτικό παραλείπεται)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1989 κατά το μέρος που αφορά τη μεταφορά των ημερών αδείας δυνάμει του άρθρου 4, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος V του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

2) Υποχρεώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στην Gabriella Virgili-Schettini, προς συμψηφισμό μη ληφθείσας άδειας 27 ημερών, αποζημίωση το ύψος της οποίας θα καθοριστεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 4, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος V του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.